

Sant Feliu de Vallcàrcara (Sant Feliuet, Sant Filuet)

Sant Llorenç Savall

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Situada sobre la casa de l'Armengol, al sector de Vallcàrcara, seguint un corriol que surt del mas.
Emplaçament	Vallcàrcara
Coordenades:	
Latitud:	41.70219
Longitud:	2.05922
UTM Est (X):	421724
UTM Nord (Y):	4617139

Classificació

Número de fitxa	08223 - 2
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic
Segle	XII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Església privada amb culte no regular; a l'interior hi ha parament.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL Núm. CPCC 764 (Comissió urbanisme 05/12/1983)
Número inventari	27968
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 013A00002
Autoria de la fitxa	Laura de Castellet i Ramon

Descripció

Antiga parròquia rural d'origen romànic. Té diversos afegits de segles posteriors, i als anys 70 s'hi va fer una restauració per a recuperar-ne l'aspecte original, tot i que s'ha mantingut l'arrebossat exterior. És de planta rectangular, amb tres capelles afegides amb el temps i campanar d'espadanya. L'absis conserva les arcuacions llombardes, i també són romàniques originals dues petites absidioles, una al sud i una altra a nord, a la meitat del temple.

A pocs metres al sud de l'església es conserva un pany de mur en opus spicatum, que s'ha suposat part d'una construcció anterior.

Observacions:

A la paret de migdia, vora la porta d'accés, s'hi conserva un rellotge de sol de l'any 1819.

Es manté com a santuari rural, i a l'interior s'hi conservava un retaule tardogòtic i una imatge, cremats l'any 1936, de la Maredeú de l'Ajuda, actualment substituïda per una imatge de guix sense cap interès artístic. Fins fa poc s'hi celebrava un aplec i hi havia uns goigs propis.

Història

Cap de l'antiga parròquia rural de Vallcàrcara o Vallcarca. Documentada des de l'any 1053, va passar a ser sufragània de Sant Llorenç al segle XVI. Des d'aleshores estigué a cura del mas Armengol, i adoptà funcions de santuari local. L'aplec, ara perdut, era molt concorregut. L'any 1936 l'església fou saquejada i es van cremar els arxius, el retaule i el mobiliari. L'església es restaurà als anys 50, i s'hi venera la imatge de la Maredeú de l'Ajuda. Sembla que hi ha uns goigs locals.

Bibliografia

AA.DD. (1991): Catalunya Romànica: El Vallès Occidental / El Vallès Oriental. Vol. XVIII. Barcelona, Enciclopèdia Catalana.

AA.DD (2004) Lacera, Butlletí del Cercle d'Estudis Històrics de Sant Llorenç Savall. núm. 3 (La Guerra Civil, agost 2004), Sant Llorenç Savall, edició de l'entitat.

FERRANDO i ROIG, Antoni (1983) El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista. Sabadell, Cooperativa El Pot.

FERRANDO i ROIG, Antoni (1997) Itineraris pel massís de Sant Llorenç del Munt; I - La Vall del riu Ripoll. La Vall d'Horta, la Vall de Mur, les Arenes i Cadafalc. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Biblioteca Abat Oliba, 13.

